

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. január hó 8. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. évi szeptember hó 24. napján kihirdetett 6.B.2313/2010/53. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét testi sértés bűntetteként (Btk. 170. § (1), (6) bekezdés I. fordulata) minősíti.

A kiszabott börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) év 4 (négy) hónapra, a közügyektől eltiltást pedig 3 (három) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott lakcíme helyesen: ... szám

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védő enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést a vádlott terhére rótt cselekmény enyhébb minősítése mellett.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt a tényállás kisebb kiegészítése mellett, nevezetesen, hogy a vádlott részéről a bántalmazás során ölésre utaló kifejezés is elhangzott.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb részben szorul pontosításra az iratok tartalma alapján (Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja), így a Be. 361. § (1) bekezdése értelmében az ítéletábrának nyilvános ülést kellett tartania.

Az ítélet 5. oldal 3. bekezdésének utolsó mondata a következőképpen helytálló:

A kés eltörése után, a sértett védekezése miatt is a vádlott végül abbahagyta a sértett bántalmazását és - eltéve a kés nyelét a benne maradt kb. 0,5 cm penge csonkával - gyorsan elhagyta a helyszínt (nyomozati irat 101. lapszám, bűnjelvizsgálat).

Az így helyesbített tényállás mostmár hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése szerint.

A tényállás kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a vádlott cselekményeinek jogi minősítését illetően azonban az ítéletábra nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

A testi sértés és az élet elleni cselekmények elhatárolásánál figyelembe vehető objektív és szubjektív ismérvek szerint ha az elkövető részéről az élet kioltására irányuló szándék igazolható kétséget kizáró módon, az emberölés büntette megállapítása jöhet szóba.

Jelen ügyben azonban kétséget kizáró módon az nyert bizonyítást, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult.

Igaz ugyan, hogy a vádlott élet kioltására is alkalmas eszközzel, késsel többszörösen szúrt a sértett felsőteste irányába, azonban az erőbehatások nagysága - 5 kis-közepes erőbehatás, 2 közepes erőbehatás -, a ténylegesen érintett testtájékok, és a ténylegesen bekövetkezett eredmény - 5 sérülés 8 napon belül gyógyuló, 2 sérülés tényleges gyógytartama 3 hétben adható meg-, a mellkasfali szúrások közvetetten életveszélyesnek minősülése mellett sem lehet levonni olyan következtetést, miszerint a sértettet meg akarta ölni a vádlott.

A bal mellüregben minimális mennyiségű levegőgyűlem magától felszívódott, a jobb mellüregbe kellett csövet vezetni és tartós mellúri szívókezelést alkalmazni.

Az első fokon eljáró bíróság ítéletének 25. oldalán a 3. bekezdésben maga is állást foglalt abban: a vádlott részéről nem hangzott el olyan verbális kijelentés, amely arra utalna, hogy a vádlott a sértett vesztét bármikor is kívánta volna, korábbi konfliktusmentes kapcsolatuk sem utal ilyesfajta vádlotti érzületre.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az ítélet tényállása helyesen tartalmazza a következő orvos-szakértői megállapítást is az ítélet 6., illetőleg 7. oldalán:

„Amennyiben a mellkasfalat érintő legalább közepes erejű szúráskor a bordákba ütközik a penge, ez is 8 napon belül gyógyul, de akár mellüregbe hatoló, 8 napon túl gyógyuló súlyos, életveszélyes sérülést is okozhatott volna."

A rendelkezésre álló orvosi dokumentumokból sem vetődik fel a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetősége.

Az eset összes körülményeit figyelembe véve a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult, tudatának át kellett fognia azonban a bántalmazás folytán életveszélyes sérülés keletkezésének a lehetőségét, ebbe belenyugodva cselekedett, az eredmény tekintetében így eshetőleges szándéka állapítható meg (BH. 2003. évi 1. sz. jogeset).

A vádlott cselekményét az ítélőtábla mindezért életveszélyt okozó testi sértés bűntetteként minősítette a Btk. 170. § (1) bekezdés, illetőleg (6) bekezdés I. fordulata szerint.

Az első fokon eljáró törvényszék az enyhítő és a súlyosító körülményeket teljes körűen feltárta.

A cselekmény enyhébb minősültsége okán az ítélőtábla lehetőséget látott a kiszabott börtönbüntetés enyhítésére a közügyektől eltiltás tartamának mérséklése mellett.

A minősítés változtatás, illetőleg enyhítés érdekében bejelentett védelmi jogorvoslatok eredményre vezettek.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta azt.

Szükségessé vált a vádlott lakcímének javítása.

Debrecen, 2013. január 8.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 6.B.2313/2010/53. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2013. január 8.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke